

Илије, адв. из Подгорице предлоге бр. 12-422/22-2669/1; 12-422/17-1658/1 и 12-411/25-215525/1 за обавезно поништавање означених рјешења.

Увидом у извод из матичног регистра умрлих бр. 25-УРІ-204/17/13539 од 16.11.2017. године, који егзистира у списима предмета да се утврдити да је порески обвезник М

Б. В. преминула дана 09.11.2017. године.

Увидом у Лист непокретности бр. 934 КО Беране да се закључити да је као власница непокретности за које је утврђен порез и покренут поступак принудне наплате, уписана М

Б. В. са обимом права 1/1.

Из напријед наведеног неспорно се може закључити да је странка, покојна М В. у вријеме доношења побијаних рјешења, уписана као титулар права својине на непокретностима за које је утврђен порез на непокретности и покренут поступак принудне наплате.

Полазећи од цитиране одредбе чл. 99 став 1 тачка 2 Закона о управном поступку управни поступак може покренути искључиво носилац права или правног интереса, лично или посредством пуномоћника. С тим у вези, пуномоћје које је доставио адвокат уз предлоге и које је потписано од стране трећих лица не може се сматрати уредним пуномоћјем, јер само титулар односно лице на које се у конкретном односи пореска обавеза може дати пуномоћје за заступање, из разлога што нико не може пренијети на другога више права него што сам има *nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet*. Надаље, потписници пуномоћја, осим пуке тврдње у предлозима да су наследници, нису пружили нити један доказ, нити учинили извјесним постојање неког свог правног интереса за покретање и вођење поступка, а што су били у обавези да учине, посебно код чињенице да је предметне предлоге, у њихово име, поднио квалификовани пуномоћник - адвокат. Полазећи од указаног неспорно се да закључити да у тренутку доношења побијаних пореских рјешења, као ни у моменту подношења предлога за њихово обавезно поништавање, лица која су потписала пуномоћје немају на предметној имовини за коју је утврђен порез никаквих својинских овлашћења, нити су у том правцу понудила било какав доказ, евентуално рјешење о наслеђивању или други документ у правцу доказивања правног интереса за покретање овог поступка.

Могућност да су лица која су потписала пуномоћје потенцијални наследници имовине иза смрти Мердовић Виде, не може имати утицаја на ову правну ствар будући да се ради о будућем неизвјесном догађају, који није од утицаја на другачију одлуку у овом предмету у моменту одлучивања. Дакле, овај орган приликом одлучивања у овој правној ствари не може знати ко ће бити оглашен наследником имовине преминулог лица, ни да ли ће се лице које има право наслеђивања прихватити свог наследног дијела или неће, тако да та околност не може довести у питање законитост побијаних рјешења.

Имајући у виду наведено, неспорно се да закључити да странка на коју се обавеза односи није могла покренути управни поступак, а лица која су поднијела предлоге за поништај рјешења нису учинила извјесним постојање правног интереса за покретање поступка, то су предлози поднесени од неовлашћеног лица.

Одлучујући по захтјеву странке за накнаду трошкова на име састава предлога, овај орган је исте одбио, обзиром да странка није успјела у поступку.

Са изложеног, а на основу члана 139 ст.3 Закона о управном поступку („Сл. лист ЦГ“ бр.56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено је као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана, од дана пријема рјешења.

ГЛАВНИ АДМИНИСТРАТОР

